

S QLED do střední třídy

QLED TELEVIZOR JVC LT-65VAQ8135

29 990 Kč

Japonská značka JVC se do historie zapsala nejen jako vůbec první výrobce televizorů v Japonsku, ale především vývojem videoformátu VHS/S-VHS, který po řadu let kraloval domácím videu. Společnost JVC byla také aktivní ve vývoji a produkci televizorů, značné úspěchy dosáhla zejména v technologii projekčních přijímačů (oblíbených především na severoamerickém kontinentu), vyráběla ale také klasické LCD modely.

V novém století značka už ale svou někdejší pozici začala ztrácet, v roce 2008 oznámila ukončení vlastní výroby televizorů a zhruba ve stejné době ji většinový vlastník, společnost Matsushita, prodal americké firmě Kenwood Electronics. Vznikl tak subjekt s názvem JVC Kenwood, vyrábějící spotřební elektroniku dodnes. Televizory ovšem měly trochu složitější cestu: pro TV trh „volnou“ značku JVC si pro Evropu a některá další teritoria pronajal turecký koncern Vestel, současně televizory JVC tak vznikají ve městě Manisa nedaleko Izmiru. Nutno dodat, že Vestel není žádnou provinční firmou, ale jedním z největších světových výrobců televizorů. Na jedné straně je tak trochu sběratelem známých, ale „opuštěných“ značek (kromě JVC produkuje také pod značkami Hitachi, Hyundai, Telefunken, Polaroid, Techwood, Silvercast atd.), na straně druhé pak dodává své televizory i některým velkým firmám, které je pak prodávají, samozřejmě se svým logem, v levnějších kategoriích.

Ale zpět k JVC. To se zatím rovněž angažovalo spíše v segmentu nižší cenové třídy, nyní však představilo tříčlennou řadu přijímačů s obrazovkami LCD QLED, čímž značka tak trochu zamířila do střední třídy. Televizory série VAQ8135 jsou dodávány ve třech frekventovaných velikostech – 50, 55 a 65 palců,

tedy s úhlopříčkami 127, 135 a 165 centimetrů (pro odzkoušení jsme měli k dispozici největší variantu). Dodavatel obrazovky sice nebyl oficiálně zveřejněn, neoficiální zdroje hovoří o mateřské značce QLEDu, jihokorejském Samsungu. Obnovovací frekvence je 50 Hz, hloubka zpracování barev má být 10bitová, troufl bych si ale vsadit, že nejspíše půjde o 8bitů plus FRC, tedy produkci mezilehlých tónů rychlým přebliknutím těch sousedních. Desetibitová škála je totiž nezbytná pro zobrazování obsahu s vysokým dynamickým rozsahem a zde JVC kromě základního HDR10 deklaruje dokonce Dolby Vision. Podsvícení panelu je přímé zadní LED, využívána je i funkce lokálního stmívání. Maximální jas se pohybuje okolo 350 nitů, což je pro HDR spíše pod průměrem.

Hardwarová klasika

V hardwarové výbavě najdeme obvyklou trojici tunerů pro pozemní, kabelový a satelitní příjem, spojení s okolním světem zajišťuje trojice vstupů HDMI (2.0), dva porty USB (2.0), digitální zvukový optický výstup, přípojka LAN pro kabel domácí počítačové sítě (samozřejmě s variantou bezdrátového připojení po wifi), potěší sluchátkový výstup (3,5mm minijack) a chybět ovšem nemůže ani zásuvka dekódovacích

modulů Common Interface (CI+) a příslušné anténní přípojky pro pozemní/kabelovou a pro satelitní anténu. Konektory jsou na zadní straně televizoru rozděleny do dvou sekcí, menší „kapsa“ je ale orientuje kolmo k přijímači, což není šikovné při montáži TV na zeď (konkrétně se to týká satelitní antény, LAN, optického výstupu a jednoho HDMI). Samozřejmě, že kompatibilita s nástěnnými držáky systému VESA je zachována. Zvuk disponuje výkonem 2x 12 W, reproduktory jsou na spodní straně a vyznačují směrem dolů, pod televizor. Na zadní straně ještě objevíme výstup zvuku basové jednotky, jejíž výkon je i náležitě slyšet, byť jeho parametry uvedeny nejsou.

Android, jak jinak

Stejně jako některé předchozí řady této značky i trojice ze série VAQ8135 je řízena operačním systémem Android TV, zde ve verzi 9. Po úvodní instalaci nás tedy čeká domácí stránka plná odkazů a doporučení, které ale lze bezproblémově upravit a zredukovat. Po vybalení přijímače z krabice nás čeká nejprve montáž matně černého podstavce ze tří dílů a připevnění hotového kusu čtyřmi šrouby k zádi přístroje. Z hlediska montážní náročnosti nejde o nic složitějšího, nicméně existují i jednodušší řešení. Na druhou stranu výsledek vyhlíží elegantně. Jinak lze vzhled přijímače označit v rámci střední kategorie za vcelku standardní, obrazovka je obkroužena obvyklým černým plastovým rámečkem, při předním pohledu silným cca tři milimetry, širší je pouze spodní hrana, která nese i firemní logo. Do hloubky má přijímač maximálně 7,5 cm, neširší je samozřejmě dole, kde ústí také reproduktory.

Dalším krokem je bezesporu úvodní instalace, ta je takřka obvyklá, „androidní“. Po zadání jazyka a země příjmu (čeština a ČR jsou samozřejmě v nabídce) se televizor „rozhlíží“ po připojitelných zařízeních, což zahrnuje také jeho vlastní dálkový ovladač. Jeho spárování (několik sekund v tomto režimu přidržme tlačítko volby zdroje) se bezesporu vyplatí, protože pak můžeme využít i funkci hlasového vyhledávání. Ta sice funguje prakticky pouze pro YouTube, ale i to se může hodit... V instalaci následuje připojení k síti (při přítomnosti kabelu přijímač spojení jen registruje a je de facto automatické, při wifi pochopitelně nezbývá než příslušnou síť najít v seznamu a vyplnit přístupové heslo). V prostředí Androidu je samozřejmě požadováno i přihlášení k účtu u Google, což sice můžeme i vynechat, ale ne vše pak bude funkční (třeba vstup do databáze dalších aplikací Google Play). Odesílání údajů o poloze a dalších provozních informací pak můžeme v klidu zamítnout. Následuje trochu osvěty v podobě obrázků a krátkého popisu k funkcím Google Play a Chromecast, po níž jsme dotázáni, zda televizor budeme provozovat doma nebo v obchodě. Příznám se, že opravdu nechápu, proč tato volba musí být součástí každé instalace, uvážíme-li, kolik běžných uživatelů asi případně na jednu

(24 990 Kč)

(32 990 Kč); TCL 65U80F

Rivalové: Hisense 65U80F

instalaci v prodejně. Myslím, že kdyby byl režim Obchod (většinou spojený i se smyčkou demovideí) schován v menu, úplně by to splnilo účel... Po následující volbě, zda povolíme vzdálené zapínání přijímače v režimu Chromecast, už následuje to hlavní, tedy naladění stanic zvolenými tunery. Zde mě jen trochu překvapila absence dnes už běžné funkce vyhledávání jen z digitálního signálu, přijímač tedy proladí i analogové frekvence. A tím máme de facto úvodní instalaci za sebou.

Upravte si domácí stránku

Jak je u Androidu TV už samozřejmostí, po instalaci máme před sebou domácí stránku doslova napěchovanou obsahem, především aplikacemi a doporučeními pořadů z různých zdrojů, především ze streamovacích služeb. Zcela nahoře je řádka s funkcí vyhledávání (s hlasovým i psaným zadáním), Oznámením, volbou zdroje signálu, nastavením sítě, vstupem do menu Androidu (ozubené kolečko) a hodinami. Níže je pak řádka s předinstalovanými aplikacemi (Netflix, YouTube, Prime Video, Google Play Movies, sledování televize – Live TV – multimediální přehrávač MMP, který se ale příliš neosvědčil). Jak je už běžné, další aplikace lze přidávat z nabídky označené „+“ nebo z položky Aplikace pod červeným kroužkem na opačné straně, kde je i vstup do databáze Google Play (prý obsahuje na 5000 položek). Stejně jednoduše můžeme aplikace také odebrat – stačí na zvolené podržet potvrzovací tlačítko OK a objeví se nabídka Otevřít, Přesunout a Odstranit z oblíbených.

Pod aplikacemi je celkem šest řádek s doporučeními, či upoutávkami na filmy a videa, případně další aplikace z doporučených zdrojů. Po řádce zde má Netflix, YouTube, nákupní kanál Filmy a TV Play, Google Play (databáze aplikací), YouTube Trendy a YouTube Odběry, pokud jsme k YouTube přihlášení a tuto možnost využíváme. Nicméně i tyto řádky lze přesouvat (měnit jejich pořadí) či je z domácí stránky odebrat. Jednoduše můžeme obojí provést po najetí kurzorem zcela doleva (tedy za terčík s názvem řádky), kde se objeví jak šipky pro přesun, tak znaménko „-“ pro odstranění celé řádky. Navíc je k dispozici i funkce Přizpůsobit kanály, kde lze jednotlivé nabídky povypínat. Výsledkem je, že podobu stránky si můžeme prakticky libovolně upravit a ponechat na ní jen to, co opravdu využijeme.

V tomto směru urazil Android TV velký kus cesty (původně nebyl zdaleka tak vstřícný) a v míře uživatelské přívětivosti si z něj dnes ostatní operační systémy mohou vzít příklad.

Obvyklá ovládací jednotka

Dálkový ovladač z černého plastu sice nezaumje nějakým originálním designovým řešením a vypadá spíše obyčejně, nelze mu ale upřít přehledné uspořádání i bezproblémově čitelné označení všech tlačítek. Kromě obvyklých číselných voličů, kolébkových ovladačů pro volbu kanálů a úpravu hlasitosti (se samostatným tlačítkem vypnutí zvuku) zde znamenáme tlačítko pro aktivaci mikrofону pro hlasové vyhledávání a ovšem i „domeček“ pro zobrazení domácí stránky. Klasicky pojatý je kruhový čtyřsměrný ovladač s potvrzovacím OK uprostřed, v jehož okolí nalezneme tlačítka zpět (vrátí volbu o krok) a Exit (volbu opustí), „i“ pro vyvolání informace o sledovaném televizním pořadu a elektronického programového průvodce EPG. Přímé tlačítko streamovacích služeb výrobce kromě Netflixu poskytl také YouTube, což považuji za mnohem rozumnější než třeba jinými značkami preferovaný Raketten TV. Na ovladači je výrazné i tlačítko Menu, které otevírá nabídku zrychlených voleb, z nichž lze ale vstoupit i do menu Androidu, které tentokrát sehrává roli „hlavního“ menu televizoru; klasické „televizní“ menu totiž tento přijímač – trochu překvapivě – nemá... Osazení dálkového ovladače pak ještě doplňují obvyklá barevná „teletextová“ tlačítka, přehrávací funkce a voliče seznamu vstupů a teletextu. Užívání dálkového ovladače trochu znepríjemňuje fakt, že úhel jeho paprsků je zřejmě dosti úzký, takže je třeba mířit na spodní hranu obrazovky.

Menu trochu jinak

Zmínka o poněkud netradičním řešení menu přístroje si asi zaslouží trochu rozvést. Jak jsem uvedl, tlačítkem Menu na dálkovém ovladači se otevře jakási zrychlená nabídka funkcí. Ta zahrnuje tři oddíly: Kanály, Možnosti TV a Nahrát. První kapitola – Kanály – obsahuje funkce Přidat do oblíbených položek, Průvodce programy (EPG, bohužel bez miniatury sledované stanice) a upozornění na nové kanály, které je ale docela matoucí, protože neustále požadovalo naladit analogové stanice (samozřejmě u nás už neexistující). Druhá volba Možnosti TV je obsáhlejší

Výrazným designovým prvkem je stolní stojan v matně černém kovovém provedení.

a zahrnuje Zdroj, Režim obrazu, Režim zobrazení, Reproduktory, Napájení, Karta CI, Pokročilé možnosti a Nastavení (poslední položka otevře už zmíněné menu Androidu). Překvapivá je volba Zdroj; nejen, že její obsah je pak pojmenován odlišně – Vstupy, ale především tím, že nabízí jen trojici portů HDMI a sledování televize, pokud ale k přijímači připojíme externí harddisk, v této nabídce se neobjeví (což platí i pro případy, kdy přístup aktivujeme z domácí stránky či samostatným tlačítkem ovladače), stejně jako místa na síti. Přiznám se, že připojený harddisk jsem chvíli hledal, nakonec jsem ho našel na domácí stránce pod symbolem Oznámení, jenže pouze jako informaci o jeho kapacitě a možnost disk naformátovat pro nahrávání. Pro přístup k souborům na harddisku (i na síti) je třeba otevřít mediální přehrávač. Nejprve jsem tedy sáhl po předinstalované aplikaci MMP (Multi Media

Provedení přijímače je v rámci LCD kategorie s přímým zadním podsvícením docela štíhlé, což spolu s velikostí nahrává případnému umístění na zeď pomocí kompatibilního držáku VESA. Na dálkovém ovladači oceníme čitelné označení tlačítek, musíme jím ale dobře zamířit...

Player), která se ale ukázala jako dost nešikovný nástroj (neumí např. zobrazit celkovou strukturu složek, ale obsah člení podle typu souborů – Video, Hudba, Foto, Text), takže jsem rychle doinstaloval KODI, které běžně používám, a vše bylo v pořádku. Jinými slovy příklad využití otevřené nabídky Androidu hned na počátku...

Ale zpět k volbám menu: Režim obrazu poskytuje volby Uživatelský, Standardní, Intenzivní, Sport, Film a Hra. Trochu mě překvapilo, že rozdílů jsou výrazně menší než u jiných značek, a dost na nervy mi šly opakované „výstrahy“, že změnou této volby může dojít k vyšší spotřebě energie... Režim zobrazení pak nabízí změnu formátu obrazu – kromě univerzální volby Automaticky i 4:3 a několik variant různého zvětšení obrazu na ploše. Podkapitola

Reproduktory umožňuje volbu externího zvukového systému, nebo reproduktorů televizoru, oddíl Napájení pak obsahuje Časovač vypnutí, automatické vypnutí při ztrátě signálu a možnost vypnutí obrazovky (třeba při poslechu rádia). Karta CI samozřejmě poskytuje nastavení případně dekódovací karty placených programů, oddíl Pokročilé možnosti pak asi potěší milovníky záhad – opravdu nevím, co mi přinese zapnutí či vypnutí „interakčního“ kanálu, podobně jako „ochrana MHEG PIN kódem“... Rubrika však obsahuje také několik normálních voleb, třeba titulky, jazyk zvuku, nastavení HbbTV či teletextu nebo tzv. výchozí kanál (který se zobrazí po zapnutí – defaultně je zvolen posledně sledovaný, vybrat si ale můžeme i kteroukoliv konkrétní stanicí); a ještě jednou je nám nabídnuto zvolit čas automatického vypnutí, byť je i součástí oddílu Napájení... Konečně poslední položka Možnosti TV zprostředkovává už zmíněný přechod do menu Androidu. Nabídku tohoto zrychleného menu pak uzavírá kapitola Nahrát, kde najdeme jak už pořízené nahrávky (samozřejmě, pokud je k televizoru připojen externí harddisk, vyžadující ale na počátku i své formátování), tak možnost naprogramovat další.

Vše ostatní v Androidu

Jak jsem už zmínil, obvyklé menu Androidu je zde de facto v roli hlavního menu přijímače. Hned první položka napovídá, co bylo výchozím materiálem při jeho tvorbě, protože jsme vyzváni k zadání jména přístroje pro účely odesílání obsahu z telefonu... V dalších položkách najdeme volby sítě (zde se mj. zobrazí i wifi síť pro bezdrátové připojení), účet, pod kterým jsme přihlášení, včetně možnosti přidat další, seznam aplikací s přístupem k úpravě jejich oprávnění či u některých i k odinstalování. V položce Dálkové ovládání a příslušenství můžeme s televizorem znovu spárovat ovladač, ale také třeba připojit klávesnici nebo další periferie. Důležitá je kapitola Kanál, kde je nejen přístup k novému automatickému i ručnímu vyhledávání stanic, povolíme/zakážeme zde automatické aktualizace kanálů a můžeme znovu zadat jazyk zvukového doprovodu, ale najdeme zde i možnost k úpravě seznamu stanic (včetně jejich přesunů, výměny či smazání). Některá nastavení televizoru pak najdeme v oddíle Předvolby zařízení – třeba Datum a čas, Časovač (už poněkoličkáté...), jazykové volby, Ovládání HDMI (jinými slovy aktivace funkce CEC), Napájení (pro změnu opět i časovač vypnutí). Jsou zde ale i podrobnější nastavení obrazu a zvuku – obojí doporučuji projít a upravit (s vyzkoušením změny) jistý čas věnovat. Další možnosti jsou dostupné pro domácí stránku, vyhledávání asistentem Google (s chutí zde vypínám funkci „Blokovat nevhodná slova“, kterou bych čekal tak před sto lety), nechybí také různé volby pro uživatele s vadami zraku či sluchu a ani obnova na výchozí stav továrního nastavení. Menu je tedy docela obsáhlé a myslím, že uživatel „naučený“ na klasické „televizní“ provedení si na toto řešení bude

nějaký čas zvykat. A nemohu se zbavit dojmu jistého „síť horkou jehlou“. Jak jinak si mám vysvětlit, že třeba volba automatického vypnutí přijímače se na různých místech opakuje snad čtyřikrát...

Reprodukce nezklame

Z hlediska reprodukce se televizor prezentuje velmi dobrým výkonem. Podání barev je napříč různými zdroji přirozené, bez preference nějakého odstínu. Ostrost a podání detailů plně obstojí při reprodukci z disků Blu-ray či streamovaného videa (Netflix), v případě televizního obrazu by ostrost mohla být o trochu vyšší. Kvalita přepočtu signálu se standardním rozlišením na vyšší parametry obrazovky hodně závisí na vstupním materiálu – např. u studiových pořadů (zpravodajství) je na přijatelné úrovni, u filmů už příliš neoslňuje. JVC reprodukuje solidně i obsah s vysokým dynamickým rozsahem (HDR), včetně formátů Dolby Vision, v prokreslení mezních partií, především nejvyšších jasů, ale i tmavých stínů, ovšem vidím jisté rezervy, které odpovídají cenové třídě přijímače. Scény s rychlým pohybem zvládá televizor průměrně: okolo výrazných svislých linií se mohou tvořit čárové artefakty, při vyšší rychlosti pohybu se krátkodobě snižuje i kontrast takových objektů; na druhou stranu nedochází k narušení obrysových linií. Uvedené výsledky plynou hlavně ze specializovaných testovacích scén, v běžném provozu je výkon akceptovatelný. Příjemným překvapením je zvuková reprodukce, která je spektrálně vyvážená, nepostrádá výrazné basy, dobře srozumitelné je i mluvené slovo. Volba obrazovky QLED je jistě dobrým tahem, který přispívá především k přesnějšímu podání barev a k celkovému ztraktivnějšímu televizorů této značky.

Petr Žák

PARAMETRY

obrazovka	LCD 65"/164 cm; QLED, VA přímé zadní podsvícení s lokálním stmíváním; 3840 × 2160 bodů (Ultra HD)
tuner	DVB-T/T2(HEVC)/DVB-C/DVB-S/S2, analog
datové služby	teletext; EPG; HbbTV; web
HDR	HDR10, Dolby Vision
připojky	3× vstup HDMI 2.0 (CEC, 1× ARC, 2× USB 2.0, digitální audiovýstup (S/PDIF optický), LAN, výstup pro sluchátka (minijack), 1× anténa DVB-T/T2/C (IEC), 1× anténa DVB-S/S2 (F), 1× CI+ 1.4
bezdrát. konekt.	Bluetooth/wifi
zvukový výkon	2× 12 W; Dolby Audio Processing, DTS TruSurround, DTS-HD
spotřeba	neuvádí
rozměry (š × v × h)	146 × 85,5 × 7,5 cm
hmotnost	23,6 kg
web	jvc-tv.cz

HODNOCENÍ

+ velmi solidní výkon; příjemný vzhled; možnosti individuálních úprav domácí stránky

- ne zcela bezchybná reprodukce pohybu; trochu složitější struktura menu

obraz	zvuk	výbava	ovládání
██████████	██████████	██████████	██████████

STEREO VERDIKT velmi dobrý ██████████